

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

25 päivänä marraskuuta 2014*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Arviointivirhe — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Vahingonkorvausvaatimus

Asiassa T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., kotipaikka Ispahan (Iran), edustajanaan asianajaja A. Bahrami,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi A. Vitro ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro, sittemmin asiamiehinään Liudvinaviciute-Cordeiro ja I. Gurov,

vastaajana,

jossa vaaditaan yhtäältä, että Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.5.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 503/2011 (EUVL L 136, s. 26) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) kumotaan osittain, ja toisaalta vahingonkorvausta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová (esittelevä tuomari) ja E. Buttigieg,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.3.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

- 1 Käsiteltävä asia liittyy sellaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).
- 2 Kantaja Safa Nicu Sepahan Co. on iranilainen osakeyhtiö.
- 3 Yhteisö, joka yksilöitiin nimellä Safa Nicu, merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevaan luetteloon ydinaseiden levittämiseen osallistuvista yhteisöistä päätöksen 2010/413 muuttamisesta 23.5.2011 annetulla neuvoston päätöksellä 2011/299/YUT P (EUVL L 136, s. 65).
- 4 Tämän vuoksi nimellä Safa Nicu yksilöity yhteisö merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUL L 281, s. 1) liitteessä VIII olevaan luetteloon asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.5.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 503/2011 (EUVL L 136, s. 26).
- 5 Päätöksen 2011/299 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 503/2011 perusteluissa yhteisöä, joka oli yksilöity nimellä Safa Nicu, kuvattiin seuraavasti: ”viestintäyrittäjä, joka toimitti laitteita IAEA:lle ilmoittamatta rakennettuun Fordowin (Qom) laitokseen”.
- 6 Kun kantajan eräs kauppakumppani oli huomauttanut tälle asiasta, kantaja pyysi kirjeellä 7.6.2011 Euroopan unionin neuvostoa muuttamaan asetuksen N:o 961/2010 liitettä VIII siten, että asianomaisissa luetteloissa Safa Nicuksi yksilöityä yhteisöä koskevaa merkintää joko täydennettäisiin ja korjattaisiin tai se poistettaisiin luetteloista. Se väitti tältä osin, että joko kyseinen merkintä koski jotakin muuta yhteisöä kuin sitä, tai neuvosto oli tehnyt virheen merkitessään sen nimen asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon.
- 7 Koska kantaja ei saanut vastausta 7.6.2011 päivättyyn kirjeeseensä, se otti neuvostoon yhteyttä puhelimitse, minkä jälkeen se osoitti tälle uuden kirjeen 23.6.2011.
- 8 Yhteisön, joka oli yksilöity Safa Nicuksi, merkitseminen päätöksen 2010/413 liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon pysytettiin päätöksen 2010/413 muuttamisesta 1.12.2011 annetulla neuvoston päätöksen 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71) ja asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11).
- 9 Päätöksessä 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011 maininta Safa Nicu korvattiin maininnalla ”Safa Nicu, alias Safa Nicu Sepahan, Safanco Company, Safa Nicu Afghanistan Company, Safa Al-Noor Company ja Safa Nicu Ltd Company”. Tarkoitettua yhteisöä koskevat yksilöintitiedot ilmoitettiin lisäksi viisi osoitetta Iranissa, Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa ja Afganistanissa.
- 10 Neuvosto ilmoitti kantajalle 5.12.2011 päivätyllä kirjeellä sen nimen säilyttämisestä päätöksen 2010/413 liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevissa luetteloissa. Neuvosto totesi, etteivät kantajan 7.6.2011 esittämät huomautukset oikeuttaneet poistamaan rajoittavia toimenpiteitä. Se täsmensi, että yhteisön, joka oli yksilöity Safa Nicuksi, merkitseminen luetteloon koski nimenomaan kantajaa huolimatta siitä, että tämän nimeä ei mainittu täydellisenä. Se tiedotti kantajalle myös edellä 9 kohdassa mainituista muutoksista.

- 11 Koska asetus N:o 961/2010 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), neuvosto lisäsi kantajan nimen viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen IX. Kantajaa koskeva perustelu on sama kuin täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011.
- 12 Neuvosto ilmoitti kantajalle kirjeellä 11.12.2012, että tämän nimi säilytettiin päätöksen 2010/413 liitteeseen II ja asetuksen N:o 267/2012 liitteeseen IX sisältyvissä luetteloissa, ja toimitti sille liitteenä viimeksi mainitun asetuksen.
- 13 Kantajan nimi poistettiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta päätöksen 2010/413 muuttamisesta 16.4.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/222/YUTP (EUVL L 119, s. 65). Kantajan nimi poistettiin tämän johdosta asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevasta luettelosta asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 16.4.2014 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 397/2014 (EUVL L 119, s. 1).

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 14 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.7.2011 jättämällään kannekirjelmällä.
- 15 Asetuksen N:o 267/2012 antamisen jälkeen kantaja mukautti vaatimuksiaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1.2013 toimittamallaan asiakirjalla.
- 16 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin ensimmäiseen jaostoon, joten esillä oleva asia annettiin tämän jaoston käsiteltäväksi.
- 17 Asianosaisia kehoitettiin kirjeellä 16.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena vastaamaan kirjallisesti eräisiin kysymyksiin. Asianosaiset esittivät vastauksensa 31.1.2014.
- 18 Asianosaisia kehoitettiin 4.2.2014 esittämään huomautuksensa vastauksista, jotka niiden vastapuolet olivat antaneet 16.1.2014 esitettyihin kysymyksiin. Asianosaiset esittivät huomautuksensa 20.2.2014. Kantajan huomautusten liitteenä oli täydentäviä asiakirjoja sille aiheutuneen vahingon toteen näyttämistä varten.
- 19 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin kuultiin 4.3.2014 pidetyssä istunnossa.
- 20 Luovuttuaan vastauskirjelmässään ja unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 31.1.2014 antamissaan vastauksissa osittain vaatimuksistaan ja mukautettuaan vaatimuksiaan asetuksen N:o 267/2012 antamisen jälkeen kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa täytäntöönpanoasetuksen N:o 503/2011 liitteessä I olevan I osan B kohdan 19 kohdan ja asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevan I osan B kohdan 61 kohdan siltä osin kuin ne koskevat kantajaa ja siihen etuyhteydessä olevia yhtiöitä
 - velvoittaa neuvoston suorittamaan kantajalle korvauksena 7 662 737,40 euroa viiden prosentin vuotuisine korkoineen 1.1.2013 lukien
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 21 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hylkää kanteen ja
- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

1. Vaatimus kantajan nimen kyseessä oleviin luetteloihin merkitsemisen kumoamisesta

- 22 Kantaja esittää kirjelmässään kumoamisvaatimuksensa tueksi kolme kanneperustetta, joista ensimmäisen mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty, toisen mukaan on tehty arviointivirhe ja syyllistytty vallan väärinkäyttöön, ja kolmannen mukaan kantajan puolustautumisoikeuksia ja sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.
- 23 On kuitenkin todettava, että kantaja rajoittuu ensimmäisessä kanneperusteessa vain väittämään, että riidanalaisiin toimiin ei sisälly riittävän täsmällisiä seikkoja, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että yhteisöä, joka on yksilöity Safa Nicuksi, koskeva merkintä tosiasiallisesti koski kantajaa.
- 24 Kuten kantajan unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 31.1.2014 antamasta vastauksesta käy ilmi, se ei enää kiistä neuvoston kirjelmässään ja 5.12.2011 päivätyssä kirjeessään esittämien selitysten ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 muutosten valossa sitä, että kyseessä oleva merkintä koskee kantajaa.
- 25 Ensimmäistä kanneperustetta ei näin ollen ole tarpeen tutkia.
- 26 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessa, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen sekä syyllistynyt vallan väärinkäyttöön kohdistaessaan kantajaan rajoittavia toimenpiteitä.
- 27 Yhtäältä kantaja täsmentää, että se ei ole viestintäyritys ja että se ei ole toimittanut laitteita Fordowin (Qom) laitokseen. Se lisää tässä yhteydessä, että neuvosto ei ole esittänyt mitään todisteita laitteista, jotka se olisi toimittanut tähän laitokseen.
- 28 Toisaalta kantaja väittää, että sen epävirallisesti saamien tietojen mukaan sen nimi oli merkitty niiden yhteisöjen luetteloon, joita rajoittavat toimenpiteet koskevat, paikkansapitämättömien tietojen perusteella, jotka oli toimittanut eräs eurooppalainen kilpailija estääkseen sitä osallistumasta tärkeisiin tarjouskilpailuihin.
- 29 Yhtäältä neuvosto vastaa, että väite, jonka mukaan kantaja toimitti laitteita Fordowin (Qom) laitokselle, pitää paikkansa. Toisaalta se katsoo, että väite, jonka mukaan kantajan nimen merkitseminen kyseisiin luetteloihin perustuu erään eurooppalaisen kilpailijan toimittamiin paikkansapitämättömiin tietoihin, on virheellinen, eikä sen tueksi ole esitetty näyttöä.
- 30 Ensiksi vallan väärinkäyttöä koskevan väitteen osalta on palautettava mieleen, että toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin vain, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perussopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (ks. tuomio 14.10.2009, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-390/08, Kok., EU:T:2009:401, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Käsiteltävässä asiassa kantaja ei ole esittänyt tukea väitteelleen, jonka mukaan sen nimi oli merkitty niiden yhteisöjen luetteloon, joita rajoittavat toimenpiteet koskevat, erään eurooppalaisen kilpailijan toimittamien paikkansapitämättömien tietojen perusteella; se ei esitä minkäänlaisia seikkoja tai kehittäjiä väitteen tueksi eikä täsmennä, mikä ydinaseiden levittämisen ja sen rahoittamisen lisäksi oli

se tavoite, johon neuvosto tosiasiallisesti pyrki riidanalaiset toimet antaessaan. Vallan väärinkäyttöä koskeva väite ei täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, koska se ei ole riittävän selvä ja täsmällinen, jotta neuvosto voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi antaa kumoamiskanteen johdosta ratkaisun tietyissä tapauksissa jopa ilman muita tietoja. Se on siis jätettävä tutkimatta.

- 32 Siltä osin kuin toiseksi on kyse arviointivirhettä koskevasta väitteestä, unionin tuomioistuin on todennut rajoittavia toimenpiteitä koskevan valvonnan osalta, että unionin tuomioistuinten on niille EUT-sopimuksessa myönnetyn toimivallan mukaisesti valvottava, pääsääntöisesti täysimääräisesti, kaikkien unionin toimien laillisuutta perusoikeuksien kannalta, jotka ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä (ks. tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, C-280/12 P, Kok., EU:C:2013:775, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Näihin perusoikeuksiin kuuluu muun muassa oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan (ks. tuomio neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, EU:C:2013:775, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuus edellyttää muun muassa, että unionin tuomioistuimet varmistuvat siitä, että toimi, joka koskee kyseistä henkilöä tai yhteisöä erikseen, perustuu riittävän vankkaan tosiseikastoon. Tämä edellyttää niiden tosiseikkojen tarkistamista, joihin viitataan kyseisen toimen taustalla olevassa perusteiden tiivistelmässä, jottei tuomioistuinvalvonta rajoittuisi esitettyjen perusteiden abstraktin todennäköisyyden arviointiin vaan kohdistuisi siihen, onko näille perusteille tai ainakin niistä yhdelle, jonka katsotaan sellaisenaan riittävän saman toimen tueksi, näyttöä (ks. vastaavasti tuomio neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, EU:C:2013:775, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Tätä varten unionin tuomioistuinten tehtävänä on toteuttaa tällainen tutkinta pyytämällä tarvittaessa unionin toimivaltaista viranomaista toimittamaan tutkinnan kannalta merkityksellisiä tietoja tai todisteita siitä riippumatta, ovatko ne luottamuksellisia (ks. tuomio neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, EU:C:2013:775, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Juuri unionin toimivaltaisen viranomaisen asiana nimittäin on osoittaa, mikäli asia riitautetaan, että kyseessä olevaa henkilöä vastaan esitetyt perusteet ovat perusteltuja; viimeksi mainitun asiana ei ole esittää negatiivista näyttöä siitä, etteivät kyseiset perusteet ole perusteltuja (ks. tuomio neuvosto v. Fulmen ja Mahmoudian, EU:C:2013:775, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Käsiteltävässä asiassa neuvosto totesi vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että ainoa sen käytettävissä oleva seikka, joka koskee kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden antamista ja niiden voimassa pitämistä, on eräältä jäsenvaltiolta tullut nimen merkitsemistä koskeva ehdotus. Se täsmensi, että tähän ehdotukseen sisältyvät tiedot toistettiin riidanalaisten tointen perusteluissa.
- 38 Näissä olosuhteissa on pääteltävä, että kun kantaja on kiistänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa olevansa viestintäyriyys, joka toimitti laitteita Fordowin (Qom) laitokseen, neuvosto ei ole näyttänyt toteen, että tämä väite, joka on ainoa kantajaa vastaan esitetty peruste, on perusteltu.
- 39 Toinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä.
- 40 Tämän vuoksi on kumottava kantajan nimeä koskeva merkintä täytäntöönpanoasetuksen N:o 503/2011 liitteessä I olevan I osan B kohdan 19 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevan I osan B kohdan 61 kohdassa ilman, että kolmatta kanneperustetta on tarpeen tutkia.

2. Vaatimus, joka koskee kantajaan etuyhteydessä olevien yhtiöiden nimien kyseessä oleviin luetteloihin merkitsemisen kumoamista

- 41 Kantaja toteaa, että perustelu sille, että yhteisö, joka on yksilöity nimellä Safa Nicu kyseisissä luetteloissa, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011 ja toistettu sitten asetuksessa N:o 267/2012, koskee kantajan lisäksi useita siihen etuyhteydessä olevia yhtiöitä. Se vaati vastauksessaan tämän vuoksi näiden yhtiöiden nimien kyseisiin luetteloihin merkitsemisen kumoamista.
- 42 Neuvosto selittää, että kantajan yksilöintiä koskevien tietojen muuttaminen täytäntöönpanoasetuksella N:o 1245/2011 ei vaikuttanut siten, että kantajaan etuyhteydessä olevat yhtiöt olisi sisällytetty yhteisöihin, joita rajoittavat toimenpiteet koskevat. Neuvoston mukaan se rajoittui näitä tietoja muuttaessaan lisäämään useita kantajan käyttämiä aliaksia ja osoitteita; kantaja oli edelleen ainoa yksilöity yhteisö.
- 43 Tältä osin on niin, että vaikka yhteisön, joka on yksilöity nimellä Safa Nicu, kyseisiin luetteloihin merkitsemisen sanamuoto, jota käytettiin täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1245/2011 ja joka sitten toistettiin asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX, on saattanut herättää kantajassa jonkin verran epävarmuutta, se vahvistaa kuitenkin neuvoston esittämää selitystä. Kahdessa edellä mainitussa toimessa muut nimet kuin Safa Nicu mainitaan ilmaisuina kantajan muista nimistä, eikä niitä käytetä yksilöimään kantajasta erillisiä henkilöitä. Esitetty perustelu on myös yksikössä, mikä osoittaa lähtökohtaisesti, että se koskee vain yhtä yhteisöä.
- 44 Näin ollen on niin, että kun otetaan huomioon neuvoston esittämät selitykset, voidaan päätellä, että yhteisön, joka on yksilöity nimellä Safa Nicu, merkitseminen kyseessä oleviin luetteloihin koskee vain kantajaa, mikä merkitsee, että kantajan vaatimus siitä, että siihen etuyhteydessä olevien yhtiöiden nimien merkitseminen kumotaan, on jätettävä tutkimatta.

3. Vahingonkorvausvaatimus

- 45 Kantaja väittää, että sitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden antaminen on aiheuttanut sille sekä aineetonta että aineellista vahinkoa, joiden korvaamista se vaatii.
- 46 Neuvoston mukaan kantajan väitteet ovat perusteettomia.
- 47 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unioni on SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa elintensä lainvastaisesta menettelystä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: unionin toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 9.9.2008, FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio, C-120/06 P ja C-121/06 P, Kok., EU:C:2008:476, 106 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 11.7.2007, Schneider Electric v. komissio, T-351/03, Kok., EU:T:2007:212, 113 kohta).
- 48 Näiden vastuun syntymisen edellytysten kumulatiivisuus tarkoittaa sitä, että jos yksi niistä jää täyttymättä, vahingonkorvauskanne on hylättävä kokonaisuudessaan, eikä ole tarpeen tutkia muita edellytyksiä (tuomio 8.5.2003, T. Port v. komissio, Kok., EU:C:2003:259, 30 kohta; tuomio Schneider Electric v. komissio, EU:T:2007:212, 120 kohta).

Toiminnan, josta neuvostoa arvostellaan, lainvastaisuus

- 49 Edellä 26–40 kohdasta käy ilmi, että riidanalaiset toimet ovat lainvastaisia siltä osin kuin neuvosto ei ole osoittanut, että kantaja täyttää ainakin yhden asetuksessa N:o 961/2010 ja asetuksessa N:o 267/2012 säädetystä rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisen edellytyksistä.

- 50 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin niin, että pelkästään oikeudellisen toimen lainvastaisuutta koskevan toteamuksen perusteella ei voida katsoa, vaikka kyseinen lainvastaisuus onkin sinänsä valitettava, että unionin vastuun syntymisen edellytys, joka koskee toimielinten moititun toiminnan lainvastaisuutta, on täytynyt. Jotta voidaan katsoa, että toimielimen moititun toiminnan lainvastaisuutta koskeva sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytys täyttyy, oikeuskäytännössä edellytetään, että näytetään toteen, että on rikottu riittävän ilmeisesti oikeussääntöä, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia (ks. vastaavasti tuomio 23.11.2011, Sison v. neuvosto, T-341/07, Kok., EU:T:2011:687, 31 ja 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 51 Tällä edellytyksellä pyritään kyseisen lainvastaisen toimen luonteesta riippumatta välttämään se, että uhka siitä, että kyseessä oleva toimielin saattaisi joutua vastaamaan vahingoista, joihin asianomaiset henkilöt vetoavat, estää kyseistä toimielintä käyttämästä täysimääräisesti toimivaltaansa yleisen edun mukaisesti sekä normatiivisessa toiminnassaan tai talouspoliittisia valintoja sisältävässä toiminnassaan että hallinnollisen toimivaltansa alalla, kuitenkin siten, etteivät räikeiden ja anteeksiantamattomien laiminlyöntien seuraukset jäisi yksityisten vastattaviksi (ks. tuomio Sison v. neuvosto, EU:T:2011:687, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Ratkaiseva peruste, jotta tämän edellytyksen voidaan katsoa täyttyvän, on asianomaisen toimielimen harkintavallalle asetettujen rajojen selvä ja vakava ylittäminen. Sen määrittämiseksi, onko kyseessä tällainen rikkominen, on siis ratkaisevaa harkintavalta, joka kyseisellä toimielimellä oli. Oikeuskäytännössä vahvistetuista arviointiperusteista ilmenee, että jos kyseessä olevan toimielimen harkintavalta on erittäin vähäinen tai jopa olematon, jo pelkän unionin oikeuden rikkomisen voidaan katsoa muodostavan riittävän ilmeisen rikkomisen (ks. tuomio Sison v. neuvosto, EU:T:2011:687, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Kyseisessä oikeuskäytännössä ei kuitenkaan vahvisteta mitään automaattista yhteyttä yhtäältä sen, että asianomaisella toimielimellä ei ole harkintavaltaa, ja toisaalta sen välillä, että rikkominen luonnehditaan unionin oikeuden riittävän ilmeiseksi rikkomiseksi. Vaikka asianomaisen toimielimen harkintavallan laajuus on ratkaiseva, se ei kuitenkaan ole yksinomainen arviointiperuste. Tältä osin unionin tuomioistuin on toistuvasti huomauttanut, että sen EY 288 artiklan toisen kohdan (josta on tullut SEUT 340 artiklan toinen kohta) perusteella antamassa oikeuskäytännössä otetaan lisäksi muun muassa huomioon säänneltävien tilanteiden monitahoisuus ja lainsäädännön soveltamis- tai tulkintavaikeudet (ks. tuomio Sison v. neuvosto, EU:T:2011:687, 36 ja 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 Tästä seuraa, että unionin vastuu voi syntyä pelkästään sen perusteella, että toimielimen todetaan syyllistyneen sääntöjenvastaisuuteen, jollaista tavanomaisesti varovainen ja huolellinen viranomaisen ei vastaavissa olosuhteissa olisi tehnyt (ks. tuomio Sison v. neuvosto, EU:T:2011:687, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Unionin tuomioistuinten tehtävänä on siis sen jälkeen, kun ne ovat ensin selvittäneet, oliko asianomaisella toimielimellä harkintavaltaa, ottaa huomioon säänneltävän tilanteen monitahoisuus, lainsäädännön soveltamis- tai tulkintavaikeudet, riktun oikeusnormin selkeys ja täsmällisyys sekä virheen tahallisuus tai anteeksiantamattomuus. Joka tapauksessa unionin oikeuden rikkominen on selvästi ilmeinen silloin, kun sitä on jatkettu huolimatta jäsenyysselvoitteiden laiminlyönnin toteavasta tuomiosta, ennakkoratkaisupyynnöä koskevasta tuomiosta tai asiaa koskevasta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joiden perusteella kyseistä toimintaa on pidettävä unionin oikeuden rikkomisena (ks. tuomio Sison v. neuvosto, EU:T:2011:687, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Käsiteltävässä asiassa riidanalaiisten tointen antamisesta seuraavat rajoittavat toimenpiteet rikkovat asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä.

- 57 Vaikka näiden tointen ensisijaisena tarkoituksena on siis antaa neuvostolle mahdollisuus asettaa yksityisten oikeuksille tiettyjä rajoituksia ydinaseiden levittämisen ja sen rahoituksen torjumisen yhteydessä, niillä säännöksillä ja määräyksillä, joissa määritellään tyhjentyvästi edellytykset tällaisten rajoitusten asettamiselle, kuten käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisilla, pyritään sen sijaan ensisijaisesti suojelemaan asianomaisten henkilöiden omia etuja rajoittamalla mainittujen, heihin laillisesti kohdistettavien rajoittavien toimenpiteiden soveltamisalaa, laajuutta tai ankaruutta (ks. analogisesti tuomio *Sison v. neuvosto*, EU:T:2011:687, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Kyseisillä säännöksillä ja määräyksillä siis suojataan niiden henkilöiden ja yhteisöjen, joihin tällaisia toimenpiteitä voidaan soveltaa, omia etuja, ja siitä syystä niitä on pidettävä oikeussääntöinä, joilla on tarkoitus antaa oikeuksia yksityisille. Jos kyseessä olevat aineelliset edellytykset eivät täyty, kyseisellä yksityisellä ja yhteisöllä on nimittäin oikeus siihen, ettei häneen sovelleta kyseisiä toimenpiteitä. Tämä oikeus merkitsee väistämättä, että yksityinen ja yhteisö, joihin sovelletaan rajoittavia toimenpiteitä muilla kuin kyseisissä säännöksissä määritellyillä edellytyksillä, voivat vaatia korvausta tällaisilla toimenpiteillä aiheutetuista vahingollisista seurauksista, jos osoitetaan, että toimenpiteet perustuvat neuvoston soveltamien aineellisoikeudellisten sääntöjen riittävän ilmeiseen rikkomiseen (ks. analogisesti tuomio *Sison v. neuvosto*, EU:T:2011:687, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Toiseksi siltä osin kuin kyse on siitä, oliko neuvostolla harkintavaltaa, edellä 32–40 kohdasta käy ilmi, että riidanalaisten tointen lainvastaisuus johtuu siitä, että neuvostolla ei ole käytettävissään tietoja tai todisteita, jotka oikeudellisesti riittävällä tavalla osoittaisivat, että kantajaa koskevat rajoittavat toimenpiteet ovat perusteltuja, ja että tämän vuoksi niitä ei voida esittää unionin yleiselle tuomioistuimelle.
- 60 Kuten edellä 32–36 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä käy ilmi, neuvoston velvollisuus näyttää toteen rajoittavien toimenpiteiden perusteltavuus määräytyy asianomaisten henkilöiden ja yhteisöjen perusoikeuksien ja erityisesti niiden tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamisen perusteella, mikä merkitsee, että sillä ei ole harkintavaltaa tältä osin.
- 61 Näin ollen neuvostoa arvostellaan sellaisen velvollisuuden rikkomisesta, johon nähden sillä ei ole harkintavaltaa.
- 62 On todettava kolmanneksi, että sääntö, jonka mukaan neuvoston on näytettävä toteen rajoittavien toimenpiteiden perusteltavuus, ei liity erityisen monitahoiseen tilanteeseen ja se on selvä ja täsmällinen siten, että se ei aiheuta soveltamis- tai tulkintaongelmia.
- 63 On lisäksi todettava, että kyseessä oleva sääntö vahvistettiin oikeuskäytännössä, joka edelsi riidanalaisista toimista ensimmäisen antamista 23.5.2011.
- 64 Iraniin kohdistettavien rajoittavien toimenpiteiden osalta tuomion *Bank Melli Iran v. neuvosto* (EU:T:2009:401) 37 kohdasta käy ilmi, että päätöksen, jolla vahvistetaan rajoittavia toimenpiteitä, laillisuutta koskeva tuomioistuINVALVONTA ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu kyseisen päätöksen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tästä toteamuksesta saman tuomion 107 kohdassa, että neuvosto on velvollinen, mikäli asia riitautetaan, esittämään todisteet ja tiedot, joihin sen arviointi perustuu, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne.
- 65 Sama sääntö vahvistettiin väitetyn terrorismin torjumista koskevien rajoittavien toimenpiteiden alaa koskevassa oikeuskäytännössä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi 12.12.2006 antamansa tuomion *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto* (T-228/02, Kok., EU:T:2006:384) 154 kohdassa erityisesti, että rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen laillisuutta koskeva tuomioistuINVALVONTA ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu kyseisen päätöksen perustelemiseksi, samoin kuin sellaisten todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu.

- 66 Analogisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.10.2008 antaman tuomion People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto (T-256/07, Kok., EU:T:2008:461) 138 kohdan mukaan unionin tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, muodostavatko nämä todisteet merkityksellisten seikkojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty.
- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisti 4.12.2008 antamansa tuomion People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto (T-284/08, Kok., EU:T:2008:550) 54 ja 55 kohdassa edellä 66 kohdassa mainitun säännön. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi saman tuomion 56–79 kohdassa, että neuvoston esittämien seikkojen perusteella ei voitu tutkia riidanalaisen päätöksen perusteltavuutta, ja päätteli tästä, että todistustaakan ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen perustuvat kanneperusteet olivat perusteltuja.
- 68 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että tavanomaisesti varovainen ja huolellinen viranomaisena olisi käsiteltävän asian olosuhteissa voinut ensimmäisen riidanalaisen toimen antamisajankohtana ymmärtää, että sen tehtävänä oli koota tietoja tai todisteita kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden perusteeksi, jotta se voisi, mikäli asia riitautetaan, näyttää toteen näiden toimenpiteiden perusteltavuuden esittämällä mainitut tiedot tai todisteet unionin tuomioistuimissa.
- 69 Kun neuvosto ei ole toiminut tällä tavoin, se on syyllistynyt sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeiseen rikkomiseen, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia, edellä 50 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuun tavoin.

Vahingon tosiasiallisuus ja syy-yhteyden olemassaolo

- 70 Siltä osin kuin kyse on vahingon tosiasiallisuudesta, oikeuskäytännön mukaan on niin, että unioni voi joutua vastuuseen ainoastaan siinä tapauksessa, että kantaja on kärsinyt ”todellisen ja varman vahingon” (tuomio 27.1.1982, Birra Wührer ym. v. neuvosto ja komissio, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 ja 5/81, Kok., EU:C:1984:341, 9 kohta; tuomio 27.1.1982, De Franceschi v. neuvosto ja komissio, 51/81, EU:C:1982:20, 9 kohta; tuomio 16.1.1996, Candiotte v. neuvosto, T-108/94, Kok., EU:T:196:5, 54 kohta). Kantajan on esitettävä unionin tuomioistuimille se näyttö, joka on tarpeen kantajalle aiheutuneen vahingon olemassaolon ja laajuuden selvittämiseksi (tuomio 21.5.1976, Roquette frères v. komissio, 26/74, EU:C:1976:69, 22–24 kohta; tuomio 9.1.1996, Koelman v. komissio, T-575/93, Kok., EU:T:1996:1, 97 kohta).
- 71 Väitetyn toiminnan ja väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä koskevasta edellytyksestä on todettava, että väitetyn vahingon on oltava riittävän suorassa syy-yhteydessä moitittuun toimintaan nähden; tällaisen toiminnan on toisin sanoen oltava vahingon määräävä syy, mutta olemassa ei kuitenkaan ole velvollisuutta korvata kaikkia lainvastaisen tilanteen kaukaisiakin vahingollisia seurauksia (ks. tuomio 4.10.1970, Dumortier ym. v. neuvosto, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ja 45/79, Kok., EU:C:1979:223, 21 kohta ja tuomio 10.5.2006, Galileo International Technology ym. v. komissio, T-279/03, Kok., EU:T:2006:121, 130 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantajan on näytettävä toteen, että moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 30.9.1009, Coldiretti ym. v. neuvosto ja komissio, T-149/96, Kok., EU:T:1998:228, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Käsiteltävässä asiassa kantaja vaatii korvausta yhtäältä aineettomasta ja toisaalta aineellisesta vahingosta, jotka ovat aiheutuneet ensiksi siitä, että eräät sen pankkitilit suljettiin ja eurooppalaiset pankit lopettivat sen euromääräiset maksut, tämän jälkeen siitä, että sen eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet, ja lopuksi siitä, että sen on joko osittain tai kokonaan mahdotonta panna täytäntöön neljää asiakkaidensa kanssa tekemäänsä sopimusta. Kantaja vaatii myös, että korvauksen määrään lisätään viiden prosentin vuotuinen korko 1.1.2013 lukien.

- 73 Neuvosto kiistää kantajan väitteiden perusteltavuuden ja katsoo, että sen esittämät todisteet on osittain jätettävä ottamatta huomioon.
- 74 Kun otetaan huomioon, että asianosaisten väitteet nivELYVÄT toisiinsa, unionin yleinen tuomioistuin tutkii samalla vahingon tosiasiallisuuteen liittyvät edellytykset ja sen, onko eri väitetyjen vahinkojen osalta olemassa syy-yhteys.
- 75 On lisäksi todettava yhtäältä, että kantajan unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 31.1.2014 antamaan vastaukseen sisältyvien selitysten mukaan vaatimus, joka koskee korvausta sille aiheutuneesta aineettomasta vahingosta, koskee myös siihen kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden seurauksia sen suhteisiin tavarantoimittajiensa ja asiakkaidensa kanssa. Tältä osin vaatimus osuu yksin aineellista vahinkoa koskevan korvausvaatimuksen kanssa.
- 76 Toisaalta edellä 72 kohdassa mainituista neljästä sopimuksesta Derbendikhanin (Irak) sähkölaitoksen kunnostamista koskevaa sopimusta ei väitetysti ole voitu panna täytäntöön sen vuoksi, että välittäjänä toiminut eurooppalainen pankki esti maksun, kun taas kolmeen muuhun sopimukseen vaikutti kantajan ja sen eurooppalaisten tavarantoimittajien välisten liikesuhteiden katkeaminen.
- 77 Näissä olosuhteissa kantajan eri vaateiden ulottuvuuden selvästi rajaamiseksi on syytä ensiksi tutkia aineeton vahinko, jonka se väittää kärsineensä, poisluettuna rajoittavien toimenpiteiden aineellinen vaikutus kantajan ja sen tavarantoimittajien ja asiakkaiden välisiin suhteisiin. Unionin yleinen tuomioistuin tutkii toiseksi aineellista vahinkoa, jonka väitetään aiheutuneen siitä, että eräät kantajan pankkitilit suljettiin ja eurooppalaiset pankit lopettivat sen euromääräiset maksut, mukaan lukien vahinko, jonka väitetään liittyneen Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostamista koskevaan sopimukseen. Kolmanneksi on arvioitava aineellista vahinkoa, jonka väitetään aiheutuneen siitä, että kantajan eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet, mukaan lukien edellä 72 kohdassa mainitut kolme muuta sopimusta. Neljänneksi ja viimeiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutkii korkoa koskevan vaatimuksen.

Aineeton vahinko

- 78 Kantaja väittää, että rajoittavien toimenpiteiden kohdistaminen siihen ja niiden pitäminen voimassa siihen nähden ovat aiheuttaneet vahinkoa sen yksilön oikeuksille, erityisesti sen maineelle. Se arvioi unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin 31.1.2014 antamassaan vastauksessa tämän vahingon määräksi 1 500 000 euroa ja 20.2.2014 päivätyissä huomautuksissaan 2 000 000 euroa.
- 79 Neuvoston mukaan kantajan väitteet ovat perusteettomia. Yhtäältä se toteaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiassa Uj v. Unkari antamasta tuomiosta (nro 23954/10, 19.7.2011) käy ilmi, että kantaja nauttii maineensa osalta vain rajoitettua suojaa. Toisaalta maineelle aiheutunut vahinko – vaikka se katsottaisiinkin toteen näytetyksi – ei missään tapauksessa olisi seurausta kantajaan kohdistetuista rajoittavista toimenpiteistä vaan niiden julkaisemisesta. Neuvoston mukaan tämän julkaiseminen on kuitenkin neuvoston lakisääteinen velvollisuus, eikä sitä siis voida tulkita vahingoksi.
- 80 Tältä osin on niin, että kun rajoittavat toimenpiteet koskevat yhteisöä sen vuoksi, että sen väitetään tukeneen ydinaseiden levittämistä, se yhdistetään julkisesti toimintaan, jota pidetään vakavana uhkana kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle, mistä on seurauksena, että sen suhteen herää halveksuntaa ja epäluottamusta, jotka siis loukkaavat sen mainetta, ja sille aiheutuu aineetonta vahinkoa.
- 81 Tässä yhteydessä neuvosto vetoaa virheellisesti edellä 79 kohdassa mainittuun asiassa Uj v. Unkari annettuun tuomioon, joka koski sellaisen mielipiteen julkaisemista, jonka eräs toimittaja oli esittänyt erään kaupallisen yhtiön tuotteiden laadusta.

- 82 Yhtäältä käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien kaltaisten rajoittavien toimenpiteiden synnyttämät halveksunta ja epäluottamus eivät koske asianomaisen yhteisön taloudellista ja kaupallista kapasiteettia vaan sen tahtoa olla mukana toiminnassa, jota kansainvälinen yhteisö pitää tuomittavana. Asianomaiseen yhteisöön vaikutetaan siis haitallisesti yli sen nykyisten kaupallisten intressien piirin.
- 83 Toisaalta kyseessä olevan yhteisön maineeseen kohdistuva haitallinen vaikutus on sitäkin vakavampi, koska se ei perustu henkilökohtaisen mielipiteen ilmaisuun vaan unionin toimielimen viralliseen kantaan, joka on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja johon liittyy sitovia oikeudellisia seurauksia.
- 84 Kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden julkaiseminen virallisessa lehdessä on olennainen osa menettelyä, jossa toimenpiteet hyväksytään, kun otetaan huomioon erityisesti se, että se on niiden voimaantulon edellytyksenä kolmansiin nähden. Toisin kuin neuvosto väittää, näissä olosuhteissa kyseisten toimenpiteiden julkaiseminen virallisessa lehdessä ei ole seikka, joka voi katkaista syy-yhteyden kyseessä olevien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisen ja voimassa pitämisen ja kantajan maineelle aiheutuvan haitan välillä.
- 85 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden hyväksyminen ja voimassa pitäminen ovat aiheuttaneet sille aineetonta vahinkoa, joka on erillinen aineellisesta vahingosta, joka johtuu haitallisesta vaikutuksesta sen kaupallisiin suhteisiin. Näin ollen sillä on katsottava olevan oikeus saada korvausta tästä vahingosta.
- 86 Myönnettävän korvauksen määrästä on ensiksi todettava, että riidanalaisten tointen kumoaminen voi olla tietynlainen korvaus kantajan kärsimästä aineettomasta vahingosta, kun tässä tuomiossa todetaan, että kantajan yhdistäminen ydinaseiden levittämiseen on perusteetonta ja siis lainvastaista (ks. vastaavasti tuomio 28.5.2013, Abdulrahim v. neuvosto ja komissio, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 72 kohta).
- 87 Käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa kantajan nimen merkitsemisen kumoaminen voi kohtuullistaa myönnettävän korvauksen määrää, mutta sillä ei kuitenkaan voida korvata kärsittyä vahinkoa kokonaisuudessaan.
- 88 Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että väite siitä, että kantaja osallistui ydinaseiden levittämiseen, vaikutti kolmansien, enimmäkseen unionin ulkopuolella sijaitsevien yhteisöjen käyttäytymiseen kantajaa kohtaan. Näitä vaikutuksia, jotka ovat kestäneet lähes kolme vuotta ja jotka ovat kantajalle aiheutuneen aineettoman vahingon lähde, ei voida tasapainottaa täysin siten, että todetaan jälkikäteen riidanalaisten tointen lainvastaisuus, kun otetaan huomioon, että yhteisöön kohdistettavilla rajoittavilla toimenpiteillä on tapana herättää enemmän huomiota ja reaktioita – etenkin unionin ulkopuolella – kuin niiden myöhemmällä kumoamisella.
- 89 On lisäksi todettava ensiksi, että neuvoston kantajaa vastaan esittämä väite on erityisen vakava, koska siinä yhdistetään kantaja Iranin ydinaseiden levittämiseen eli toimintaan, joka neuvoston mukaan merkitsee vaaraa kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle.
- 90 Kuten edellä 32–38 kohdasta käy ilmi, neuvoston kantajaa kohtaan esittämää väitettä eivät tue vähäisimmäkään asian kannalta merkitykselliset tiedot tai todisteet.
- 91 Vaikka neuvosto olisi voinut peruuttaa kantajan nimeä koskevan virallisessa lehdessä julkaistun merkinnän milloin hyvänsä, se säilytti sen lähes kolme vuotta kantajan vastalauseista huolimatta. Mikään asiakirja-aineistossa ei viittaa siihen, että neuvosto olisi omasta aloitteestaan tai kantajan vastalauseiden perusteella tutkinut väitteen perusteltavuuden rajoittaakseen siitä kantajalle aiheutuvia vahingollisia seurauksia.

- 92 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin arvioi aiheutuneen aineettoman vahingon suuruuden oikeuden ja kohtuuden mukaan ja katsoo, että 50 000 euroa on riittävä korvaus.

Eräiden kantajan pankkitilien sulkemiseen ja eurooppalaisten pankkien kantajan euromääräisten maksujen lopettamiseen liittyvä aineellinen vahinko

- 93 Kantaja väittää ensiksi, että Emirate National Bank of Dubai sulki kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden vuoksi kaikki sen tilit, joiden kautta kulki suurin osa sen kansainvälisten hankkeiden yhteydessä tapahtuvista maksuista. Lisäksi eurooppalaiset pankit estivät kaikki euromääräiset maksut, jotka se oli määrännyt tai joiden saaja se oli. Tämän vuoksi sille aiheutui useiden kymmenien miljoonien eurojen suuruinen vahinko.
- 94 Toiseksi kantaja väittää, että konkreettisemmin siitä syystä, että erästä Maailmanpankin maksua ei voitu toteuttaa, se ei kyennyt panemaan täytäntöön sopimusta, jonka kohteena oli Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostaminen. Sille aiheutui näin ollen vahinko, jonka suuruus oli ainakin 30 prosenttia kyseisen sopimuksen arvosta eli 1 508 526, 60 euroa, joka vastaa suoritettuja valmistelutöitä (10 prosenttia arvosta) ja voittomarginaalia (20 prosenttia arvosta).
- 95 Kantaja on ensimmäisen väitteen osalta esittänyt vastauksen liitteessä A.20 kirjeen, jolla Emirate National Bank of Dubai ilmoitti sille sen tilien sulkemisesta.
- 96 Vaikka tässä kirjeessä ei nimenomaisesti mainita kantajaa koskevia rajoittavia toimenpiteitä, viittaus ”sisäiseen valvontaan ja politiikkaan” ja ”tiettyjen tilien uudelleenjärjestelyyn” viittaa muun todennäköisen selityksen puuttuessa siihen, että tilien sulkeminen on seurausta kyseisten toimenpiteiden vähän ennen tilien sulkemista tapahtuneesta hyväksymisestä. Tässä yhteydessä on huomattava, että se, että Emirate National Bank of Dubai olisi jatkanut rahoituspalvelujen tarjoamista kantajalle sitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisen jälkeen, voisi tarvittaessa olla perusteena samojen toimenpiteiden kohdistamiselle siihen.
- 97 On todettava ensiksi, että Emirate National Bank of Dubain kirjeestä käy ilmi, että viimeksi mainittu ei jäädyttänyt kyseisillä tileillä olevia varoja vaan palautti ne kantajalle.
- 98 Toiseksi kantaja ei vetoa mihinkään seikkaan, jolla voitaisiin osoittaa, että se ei olisi kyennyt hankkimaan Emirate National Bank of Dubain aiemmin tarjoamia rahoituspalveluja joltakin toiselta pankilta ja ohjaamaan lähteviä ja saapuvia maksujaan uudelleen.
- 99 Kolmanneksi edellä 102–107 kohdassa tarkasteltua Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostamista koskevaa hanketta lukuun ottamatta kantaja ei ole esittänyt konkreettisia seikkoja sen osoittamiseksi, että sen tilien sulkeminen tai maksujen keskeyttäminen olisi vaikuttanut haitallisesti sen suhteisiin kauppakumppaneidensa tai muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa ja aiheuttanut sille näin vahinkoa.
- 100 Neljänneksi kantaja ei ole esittänyt seikkoja, jotka olisivat perusteena sen vahingon määrälle, jonka se väittää kärsineensä.
- 101 Näissä olosuhteissa on hylättävä perusteettomana ensimmäinen väite, joka koskee sitä, että Emirate National Bank of Dubai sulki kantajan tilit ja että eurooppalaiset pankit yleensä keskeyttivät maksut.
- 102 Siltä osin kuin kyse on kantajan toisesta väitteestä, vastauksen liitteinä A.26 ja A.29 esitetyistä kirjeistä käy ilmi, että kantajan ja Irakin Kurdistanin viranomaisten välillä allekirjoitettu sopimus Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostamisesta irtisanottiin viimeksi mainittujen toimesta sen vuoksi, että kantaja ei saanut Maailmanpankilta erästä maksua, jonka eurooppalainen välittäjäpankki oli estänyt.

- 103 Yhtäältä vastauksen liitteessä esitetyt kirjeet eivät – kuten eivät muutkaan todisteet – osoita nimenomaisesti, että kyseessä oleva estäminen olisi ollut seurausta rajoittavien toimenpiteiden kohdistamisesta kantajaan.
- 104 Vaikka toisaalta oletettaisiin, että kantaja näyttäisi oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen syy-yhteyden olemassaolon, kun se tältä osin väittää, että kyseinen estäminen tapahtui pian sen jälkeen, kun kantajaan kohdistettiin rajoittavia toimenpiteitä, ja että sen toteutti eurooppalainen pankki, on todettava, että vahingon, johon se vetoaa, todellisuutta ja määrää ei ole näytetty toteen.
- 105 Kantaja vaatii korvausta, joka vastaa 10:tä prosenttia kyseessä olevan sopimuksen arvosta suoritettujen valmistelutöiden perusteella ja 20:tä prosenttia saman sopimuksen arvosta asianomaisella teollisuudenalalla ”vallitsevan vähimmäisvoittomarginaalin” perusteella.
- 106 Kantajan väitteitä eivät kuitenkaan tue mitkään todisteet. Yhtäältä kantaja ei ole esittänyt kyseessä olevaa hanketta koskevaa sopimusta edeltävää tarjousta, joka voisi osoittaa konkreettisen ajatellun voittomarginaalin, eikä täsmällisiä tietoja sen itsensä tai teollisuudenalan, jolla se toimii, yleisestä kannattavuuden asteesta. Toisaalta se ei myöskään ole toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle luetteloja Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostamishankkeesta aiheutuneista kustannuksista eikä muitakaan seikkoja niiden olemassaolon ja määrän osoittamiseksi.
- 107 Näissä olosuhteissa on hylättävä perusteettomana kantajan väite, joka koskee Derbendikhanin sähkölaitoksen kunnostamishanketta.

Aineellinen vahinko, joka liittyy siihen, että kantajan eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet

- 108 Kantaja väittää, että sekä Siemens AG että muut eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteensa sen kanssa. Siemens oli ollut sen pääasiallinen kumppani sen tarjouksiinsa sisällyttämien koneiden ja osien osalta, joten sen tämänhetkiset ja tulevat hankkeet ovat pysähdyksissä.
- 109 Siltä osin kuin kyse on syy-yhteyden olemassaolosta, liikesuhteiden katkaiseminen unionissa sijaitsevien yhteisöjen taholta on rajoittavien toimenpiteiden väistämätön seuraus. Tätä vahvistaa käsiteltävässä asiassa vastauksen liitteenä A.21 oleva Siemensin kirje, josta käy nimenomaisesti ilmi, että Siemensin ja kantajan liikesuhteiden katkeaminen on välitön seuraus kantajaan kohdistetuista rajoittavista toimenpiteistä.
- 110 Mitä tulee vahingon olemassaoloon, merkittäviin tavarantoimittajiin olevien suhteiden katkeaminen toki häiritsee yhtiön toimintaa. Tuotteiden toimittamisesta kieltäytyminen ei kuitenkaan sinällään merkitse vahinkoa. Vahinko syntyy ainoastaan silloin, kun kieltäytyminen heijastuu asianomaisen yhtiön taloudelliseen tulokseen. Näin on muun muassa silloin, kun yhtiön on ostettava samat tuotteet muilta toimittajilta epäedullisemmin ehdoin tai kun toimituksesta kieltäytyminen viivästyttää asiakkaiden kanssa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa, jolloin yhtiöön voi kohdistua taloudellisia seuraamuksia. Samoin tilanteessa, jossa vaihtoehtoista tavarantoimittajaa ei löydy, olemassa olevat sopimukset saatetaan irtisanoa ja kyseessä olevan yhtiön voi olla mahdotonta osallistua meneillään oleviin tarjouskilpailuihin.
- 111 Käsiteltävässä asiassa kantaja vetoaa kolmeen konkreettiseen sopimukseen, joihin sen eurooppalaisiin tavarantoimittajiin olevien liikesuhteiden katkeaminen sen mukaan vaikutti. Se esittää myös muita seikkoja osoittaakseen, että se on kärsinyt tämän johdosta vahinkoa.

– Sopimus Mobarakeh Steel Companyn kanssa

- 112 Kantaja väittää, että koska Siemens kieltäytyi toimittamasta tiettyjä laitteita, se ei kyennyt täyttämään sopimusvelvoitteitaan Mobarakeh Steel Companya kohtaan, joka peruutti kyseessä olevan sopimuksen ja sulki kantajan pois tulevista tarjouskilpailuistaan. Kantajalle aiheutui ainakin 2 000 000 euron suuruinen vahinko.
- 113 Tältä osin vastauksen liitteenä A.24 olevasta Mobarakeh Steel Companyn kirjeestä käy ilmi, että se todella peruutti kantajan kanssa sähkölaitteiden asennuksen toteuttamisesta tekemänsä sopimuksen, pidätti itselleen oikeuden realisoida viimeksi mainitun asettamat pankkitakaukset ja sulki sen tulevien tarjouskilpailujen ulkopuolelle.
- 114 Näin ollen kyseessä olevan kirjeen ensimmäisen kappaleen mukaan sopimuksen mukainen toimitusaika oli 15 kuukautta 15.8.2009 lukien ja viimeinen toimituspäivä 15.11.2010. Näin olen vaikka oletettaisiin, että kantaja olisi noudattanut hyväksymiään sopimusvelvoitteita, sitä koskevilla rajoittavilla toimenpiteillä, jotka hyväksyttiin 23.5.2011 eli yli kuusi kuukautta viimeisen toimituspäivän jälkeen, ei olisi ollut vaikutusta Mobarakeh Steel Companyn kanssa tehdyn sopimuksen täytäntöönpanoon.
- 115 Tätä päätelmää vahvistaa kyseessä olevan kirjeen viides kappale, jossa Mobarakeh Steel Company yksilöi nimenomaisesti kantajan viivästyksen yhtenä kahdesta kyseisen sopimuksen peruuttamisen syistä.
- 116 On siis pääteltävä, että kantajaa koskevat rajoittavat toimenpiteet eivät olleet Mobarakeh Steel Companyn kanssa tehdyn sopimuksen peruuttamisen määräävä ja välitön syy, mikä merkitsee, että kantaja ei ole näyttänyt toteen moititun menettelyn ja vahingon, johon on vedottu, välistä syy-yhteyttä.
- 117 Näissä olosuhteissa Mobarakeh Steel Companyn kanssa tehtyä sopimusta koskeva väite on hylättävä perusteettomana.

– Syyriassa sijaitsevan Eufratin padon sähkölaitteiden uudenaikaistamista koskeva sopimus

- 118 Kantaja väittää, että koska sen eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat kaikki liikesuhteensa siihen, se ei kyennyt toimittamaan suurta osaa Syyriassa sijaitsevan Eufratin padon sähkölaitteiden uudenaikaistamiseen tarvittavista laitteistosta, tarvikkeista ja materiaaleista. Se väittää, että sille on tämän vuoksi aiheutunut vahinko, jonka suuruus on vähintään 30 prosenttia kyseessä olevan sopimuksen osan, joka oli teetettävä aliurakkana, arvosta eli 1 425 000 euroa suoritettujen valmistelutöiden ja voittomarginaalin perusteella.
- 119 Syyrian kasteluministeriön kantajalle lähettämistä kirjeistä, jotka ovat vastauksen liitteinä A.31 ja A.32, käy ilmi, että kyseessä olevien töiden aloittamista ja aikataulua lykättiin ja että kantajalla oli lupa käyttää ”toissijaisia sopimuskuppaneita”.
- 120 Ensinnäkään kyseessä olevat kirjeet eivät osoita, kuten kantaja väittää, että hankkeen toteuttamisen viivästyminen ja ”toissijaisten sopimusten” käyttäminen olisi ollut seurausta kantajaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä.
- 121 Tältä osin kantaja on tosin esittänyt vastauksen liitteenä A.33 luettelon koneista ja osista, joita se ehdotti kyseessä olevaa hanketta koskevassa tarjouksessaan. Vaikka tähän luettelon sisältyy eurooppalaisten valmistajien tuotteita, ei kuitenkaan ole esitetty mitään, mikä osoittaisi, ettei näitä tuotteita olisi voitu toimittaa rajoittavien toimenpiteiden vuoksi.

- 122 Toiseksi on niin, että vaikka kantaja väittää, että sille on aiheutunut vahinko, jonka suuruus on vähintään 30 prosenttia kyseessä olevan sopimuksen osan, joka oli teetettävä aliurakkana, arvosta, se ei ole esittänyt todisteita tästä vahingosta.
- 123 Yhtäältä sopimuksen sen osan, joka oli annettu aliurakkana toteutettavaksi, arvo mainitaan ainoastaan kanteen liitteenä A.5 olevassa taulukossa. Kantaja on laatinut tämän taulukon itse. Siinä mainitaan lisäksi vain aliurakkana toteutettavaksi väitetysti annetun osan kokonaismäärä mutta ei yksilöidä kyseistä laitteistoa eikä sen arvoa.
- 124 Toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen asiakirja-aineistoon ei sisälly seikkoja, joiden perusteella voitaisiin määrittää kantajan voittomarginaali ja asianomaisen hakkeen yhteydessä aiheutuneet kustannukset. Kantaja ei siis ole esittänyt sopimusta edeltänyttä tarjoustaan tai sopimuksen liitettä, jossa yksilöidään hinnat, kustannuslaskelmat tai muut seikat, jotka voisivat tukea sen väitteitä aiheutuneen vahingon määrästä.
- 125 Näin ollen on hylättävä perusteettomana kantajan väite, joka koskee Eufratin padon sähkölaitteiston uudenaikaistamista.
- Kunduzin ja Baghlanin (Afganistan) sähköasemien rakentamista koskeva sopimus
- 126 Kantaja väittää, että koska sen eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet, se ei kyennyt toimittamaan osaa Kunduzin ja Baghlanin sähköasemien rakentamisessa tarvittavista koneista ja laitteistosta. Se väittää, että sille on tämän vuoksi aiheutunut vahinko, jonka suuruus on vähintään 10 prosenttia sopimuksen sen osan arvosta, joka oli teetettävä aliurakkana, eli 729 210,80 euroa.
- 127 Kantaja on esittänyt väitteensä tueksi vastauksen liitteessä A.34 kyseessä olevan sopimuksen, johon sisältyy liite, jossa luetellaan ehdotetut koneet ja osat, joihin kuuluu eurooppalaisten valmistajien tuotteita.
- 128 Kantaja on unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 31.1.2014 antamassaan vastauksessa täsmentänyt lisäksi, että vastauksen liitteenä A.21 olevaa, viitteellä P06000/CO/3060 merkittyä tilausta koskeva peruutus koski laitteistoa, joka oli tarkoitettu Kunduzin ja Baghlanin sähköasemien rakentamiseen ja eräisiin Iranissa sijaitseviin hankkeisiin.
- 129 Ensiksi unionin yleisen tuomioistuimen asiakirja-aineistoon ei sisälly sellaisia seikkoja kuten kirjeenvaihtoa Afganistanin viranomaisten kanssa, jotka voisivat osoittaa, että kyseessä olevan sopimuksen ehtoja oli pitänyt muuttaa kantajaan kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden vuoksi esimerkiksi siten, että olisi käytetty aliurakoitsijoita.
- 130 Koska toiseksi tältä osin ei ole täsmällisempiä tietoja, ei ole osoitettu, että viitteellä P06000/CO/3060 merkityn Siemensin tilauksen peruutuksesta olisi seurannut, että kantajan oli mahdotonta panna kyseessä olevaa sopimusta täytäntöön käyttämättä aliurakoitsijoita.
- 131 Kolmanneksi kantaja ei ole täsmentänyt, muodostuiko väitetty vahinko menetetyistä voitosta, asianomaisesta hankkeesta aiheutuneista kustannuksista vai muusta vahingosta. Se ei myöskään ole esittänyt seikkoja, jotka osoittaisivat kyseessä olevan sopimuksen osan, joka oli väitetysti teetetty aliurakkana, määrän ja sen, että aiheutunut vahinko olisi ollut 10 prosenttia tästä määrästä.
- 132 Näin ollen on hylättävä perusteettomana kantajan väite, joka koskee Kunduzin ja Baghlanin sähköasemien rakentamishanketta.

– Kantajan esittämät muut seikat

- 133 Kantaja on esittänyt kannekirjelmän liitteenä A.5 taulukon, jonka A osassa esitetään sen ulkomaiset hankkeet, joihin rajoittavat toimenpiteet vaikuttivat, B osassa ulkomaiset tarjouskilpailut, jotka se on menettänyt niiden vuoksi, ja C osassa niiden laitteistojen arvon, jotka se oli ostanut tai aikoi ostaa eurooppalaisilta tavarantoimittajilta ja joita ei ollut voitu toimittaa samasta syystä.
- 134 Tältä osin on todettava ensiksi, että kyseessä olevan taulukon A osassa numeroilla 1–3 merkityt hankkeet ovat ne, joita koskevat edellä 102–107 ja 118–132 kohdassa tarkastellut väitteet.
- 135 Mitä tulee sitten kyseessä olevan taulukon A osan numerolla 4 merkittyyn hankkeeseen ja taulukon B osassa mainittuihin neljään tarjouskilpailuun, on huomattava, että taulukon on laatinut kantaja itse, että sitä eivät tue muut seikat ja että siihen ei sisälly mitään, mikä osoittaisi, että kantajalle väitetysti aiheutunut vahinko johtuisi tosiasiallisesti siitä, että eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet.
- 136 Kyseessä olevan taulukon C osasta edellä 110 kohdassa on jo todettu, että tuotteiden toimittamisesta kieltäytyminen aiheuttaa vahinkoa ainoastaan silloin, kun kieltäytyminen heijastuu asianomaisen yhtiön taloudelliseen tulokseen. Kantaja tyytyy vain mainitsemaan niiden tuotteiden kokonaisarvon, joista väitetysti on kysymys, mutta se ei yksilöi niitä millään tavalla, eikä täsmennä asianomaisten tuotteiden toimittamisesta kieltäytymisen konkreettisia vahingollisia seurauksia.
- 137 Näistä syistä kannekirjelmän liite A.5 ei ole riittävä todiste siitä, että kantajalle olisi aiheutunut vahinkoa häneen kohdistetuista rajoittavista toimenpiteistä.
- 138 Kantaja on toiseksi esittänyt kannekirjelmän liitteenä A.7 luettelon ulkomaisista tavarantoimittajistaan, joiden joukossa on suuri joukko eurooppalaisia tavarantoimittajia. Kuten ei kannekirjelmän liitteessä A.5 olevan taulukon C osassa, ei tässäkään luettelossa ole tietoja sellaisista näille yhtiöille tehdyistä tilauksista, joita ei olisi voitu toimittaa, eikä siinä täsmennetä toimittamisesta kieltäytymisen konkreettisia vahingollisia seurauksia, joten se ei siis ole riittävä todiste siitä, että kantajalle olisi aiheutunut vahinkoa.
- 139 Kannekirjelmän liite A.7 ei myöskään tue kantajan yleisempää väitettä, jonka mukaan sen tämänhetkiset ja tulevat hankkeet ovat pysähdyksissä, kun otetaan huomioon, että sen ulkomaisista tavarantoimittajista laatimassa luettelossa ei ole mitään, minkä perusteella voitaisiin päätellä, minkä osuuden laitteistoista kantaja on ostanut eurooppalaisilta tavarantoimittajalta, puhumattakaan siitä, että kyseessä olevia laitteistoja ei voitaisi korvata muualta kuin Euroopasta peräisin olevilla laitteistoilla.
- 140 Kolmanneksi kannekirjelmän liitteenä A.21 olevassa Siemensin kirjeessä mainitaan, että kantajan tilausta, joka on merkitty viitenumerolla P06000/O/3060, ei ollut voitu hyväksyä kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden vuoksi.
- 141 Kuten edellä 128 kohdassa on jo todettu, kantajan antamien tietojen mukaan kyseessä oleva tilaus koski laitteistoja, joka oli tarkoitettu Kunduzin ja Baghlanin sähköasemien rakentamiseen ja eräisiin Iranissa sijaitseviin hankkeisiin.
- 142 Kunduzin ja Baghlanin sähköasemien rakentamisen osalta on riittävää viitata edellä 126–132 kohtaan.
- 143 Siltä osin kuin Siemensin kirje koskee kantajan mainitsemia hankkeita Iranissa, joita ei ole tarkasteltu edellä 126–132 kohdassa, se ei yksinään ole riittävä todiste siitä, että kantajalle olisi aiheutunut vahinkoa. Tällaisen näytön esittämiseksi on tarpeen esittää vähintään seikkoja, jotka koskevat kyseisten hankkeiden yksilöintiä ja ehtoja ja tilauksen, joka on merkitty viitenumerolla P06000/CO/3060, peruuttamisen vaikutusta niiden toteuttamiseen.

- 144 Kantaja on neljänneksi esittänyt 20.2.2014 päivättyjen huomautustensa liitteenä otteita kirjanpidostaan verovuosilta 2010–2011, 2011–2012 ja 2012–2013 sekä kokoavan taulukon. Sen mukaan nämä asiakirjat osoittavat sen liikevaihdon voimakasta laskua ja siis vahinkoa, joka sille on aiheutunut sitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisestä ja voimassa pitämisestä.
- 145 Tältä osin on todettava, että vaikka otteet kantajan kirjanpidosta ja kyseessä oleva kokoava taulukko ilmentävät tosiasiallisesti kantajan liikevaihdon merkittävää laskua, ne eivät osoita tämän kehityksen syitä. Näin ollen on mahdotonta päätellä, johtuuko tämä liikevaihdon lasku kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisestä ja voimassa pitämisestä, ja jos johtuu, missä määrin, pikemminkin kuin muista tekijöistä kuten taloudellisen ilmapiirin yleisestä kehityksestä.
- 146 Näin on sitäkin suuremmalla syyllä sen vuoksi, että kuten kyseessä olevasta kokoavasta taulukosta käy ilmi, suurin osa tästä laskusta absoluuttisesti tarkasteluna liittyy Iranissa sijaitseviin hankkeisiin. Sen sijaan lukuun ottamatta kannekirjelmän liitteenä A.21 olevaa Siemensin kirjettä, jota tarkasteltiin tässä yhteydessä edellä 143 kohdassa, kantajan esittämät muut erityiset todisteet koskevat ulkomailla sijaitsevia hankkeita. Näin ollen viimeksi mainituilla todisteilla ei voida hyödyllisesti täydentää muita kantajan 20.2.2014 esittämiin huomautuksiin liitettyjä asiakirjoja riittävän varmojen päätelmien tekemiseksi kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden ja sen liikevaihdon laskun välisen syy-yhteyden olemassaolosta ja asteesta.
- 147 Vaikka oletettaisiin, että tällainen syy-yhteys voitaisiin päätellä riittävällä varmuudella pelkästä asianomaisten rajoittavien toimenpiteiden, jotka jo luonteensa perusteella rajoittavat kantajan taloudellisen toiminnan vapaata harjoittamista, olemassaolosta, on kuitenkin niin, että kantaja ei ole esittänyt todisteita, joiden perusteella voitaisiin arvioida aiheutuneen vahingon laajuutta. Kantaja ei ole näet esittänyt seikkoja, joiden perusteella voitaisiin yhtäältä arvioida, mikä osuus sen liikevaihdon laskusta johtui sitä koskevista rajoittavista toimenpiteistä, ja toisaalta määrittää tästä laskusta tosiasiallisesti aiheutuneen vahingon määrä. Tällaiset tiedot olisivat käsiteltävässä asiassa sitäkin tarpeellisempia, koska toimitettujen asiakirjojen mukaan kyseiset toimenpiteet eivät ole vaikuttaneet kantajan kannattavuuteen samalla tavalla kuin sen liikevaihtoon.
- 148 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä kantajan väite, joka liittyy sen ja sen eurooppalaisten tavarantoimittajien välisten liikesuhteiden katkeamiseen, ilman että olisi tarpeen tutkia kysymystä kantajan 20.2.2014 esittämien huomautusten liitteessä olevien seikkojen huomioon ottamisesta, jonka neuvosto on riitauttanut.
- 149 Kantajalle on siis myönnettävä 50 000 euron suuruinen korvaus aineettomasta vahingosta, ja on hylättävä sen aineellisen vahingon korvaamista koskeva vaatimus.

Korot

- 150 Kantajan korkojen maksamista koskevasta vaatimuksesta on huomautettava yhtäältä, että myönnetyn korvauksen määrässä otetaan huomioon kantajalle aiheutunut aineeton vahinko tämän tuomion julistamispäivään saakka. Näissä olosuhteissa tätä päivää edeltävältä ajanjaksolta ei ole syytä määrätä maksettavaksi korkoja.
- 151 Toisaalta unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suoritettavalle vahingonkorvaukselle voidaan määrätä maksettavaksi viivästyskorkoa korvausveloitteen toteavan tuomion julistamispäivästä alkaen (ks. vastaavasti tuomio Dumortier ym. v. neuvosto, EU:C:1979:223, 25 kohta ja tuomio 27.2.2000, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, C-104/89 ja C-37/90, Kok., EU:C:200:38, 35 kohta; tuomio 26.11.2008, Agraz ym. v. komissio, T-285/03, EU:T:2008:526, 55 kohta). Oikeuskäytännön mukaan sovellettava korko on kyseisen ajanjakson aikana sovellettu

Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistama korkokanta, jota korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä (tuomio 13.7.2005, Camar v. komissio ja neuvosto, T-260/97, Kok., EU:T:2005:283, 146 ja tuomio Agraz ym. v. komissio, EU:T:2008:526, 55 kohta).

- 152 Näissä olosuhteissa on todettava, että neuvosto veloitetaan maksamaan viivästyskorkoa, joka on suuruudeltaan kyseisen ajanjakson aikana sovelletun Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistaman korkokannan mukainen lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä, tämän tuomion julistamispäivästä siihen saakka, kunnes mainittu korvaus on kokonaisuudessaan suoritettu.

Oikeudenkäyntikulut

- 153 On lausuttava yhtäältä päämenettelyn oikeudenkäyntikuluista ja toisaalta välitoimimenettelyn oikeudenkäyntikuluista, joista asiassa Safa Nicu Sepahan v. neuvosto 28.9.2011 annetussa määräyksessä (T-384/11 R, EU:T:2011:545) todettiin, että niistä lausutaan myöhemmin.
- 154 Työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.
- 155 Käsiteltävässä asiassa neuvosto on hävinnyt siltä osin kuin kyse on kantajan nimen merkitsemisen kumoamista koskevasta vaatimuksesta ja osasta vahingonkorvausvaatimusta, kun taas kantaja on hävinnyt viimeksi mainitun vaatimuksen suurelta osin. Näissä olosuhteissa on päätettävä, että neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi se veloitetaan korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Seuraavat toimet kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Safa Nicu Sepahan Co:ta:**
 - **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.5.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 503/2011 liitteessä I olevan I osan B kohdan 19 kohta ja**
 - **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 liitteessä IX olevan I osan B kohdan 61 kohta.**
- 2) **Euroopan unionin neuvosto veloitetaan suorittamaan Safa Nicu Sepahanille 50 000 euroa korvauksena tälle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta.**
- 3) **Safa Nicu Sepahanille suoritettavalle korvaukselle maksetaan viivästyskorkoa, joka on suuruudeltaan kyseisen ajanjakson aikana sovelletun Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistaman korkokannan mukainen lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä, tämän tuomion julistamispäivästä siihen saakka, kunnes mainittu korvaus on kokonaisuudessaan suoritettu.**
- 4) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 5) **Neuvosto vastaa omista päämenettelyistä ja välitoimimenettelyistä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Safa Nicu Sepahanille näistä menettelyistä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista. Safa Nicu Sepahan vastaa puolesta päämenettelyssä ja välitoimimenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä marraskuuta 2014.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta	1
Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset	3
Oikeudellinen arviointi	4
1. Vaatimus kantajan nimen kyseessä oleviin luetteloihin merkitsemisen kumoamisesta	4
2. Vaatimus, joka koskee kantajaan etuyhteydessä olevien yhtiöiden nimien kyseessä oleviin luetteloihin merkitsemisen kumoamista	6
3. Vahingonkorvausvaatimus	6
Toiminnan, josta neuvostoa arvostellaan, lainvastaisuus	6
Vahingon tosiasiallisuus ja syy-yhteyden olemassaolo	9
Aineeton vahinko	10
Eräiden kantajan pankkitilien sulkemiseen ja eurooppalaisten pankkien kantajan euromääräisten maksujen lopettamiseen liittyvä aineellinen vahinko	12
Aineellinen vahinko, joka liittyy siihen, että kantajan eurooppalaiset tavarantoimittajat katkaisivat liikesuhteet	13
– Sopimus Mobarakeh Steel Companyn kanssa	14
– Syyriassa sijaitsevan Eufraatin padon sähkölaitteiden uudenaikaistamista koskeva sopimus	14
– Kunduzin ja Baghlanin (Afganistan) sähköasemien rakentamista koskeva sopimus	15
– Kantajan esittämät muut seikat	16
Korot	17
Oikeudenkäyntikulut	18